

Η Ζωή στο Βύρωνα Καισαριανή και Υμηττό

Αριθμός φύλλου: 20 • Φεβρουάριος 2022 • Έτος 30

• Εφημερίδα με ειδήσεις που αφορούν τον Βύρωνα, την Καισαριανή και τον Υμηττό zoivirona@gmail.com

Η Καισαριανή αλλάζει Μεγάλη ανάπλαση της Κεντρικής Πλατείας του Δήμου Καισαριανής

Εκατό χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή και τη δημιουργία της πόλης, με αφετηρία τη μεγάλη ανάπλαση της Κεντρικής Πλατείας, η Καισαριανή μπαίνει σε νέα εποχή.

Ο Δήμος Καισαριανής με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση παρουσιάζει τη μελέτη της ανάπλασης της Κεντρικής Πλατείας, ενοποιώντας αρχιτεκτονικά την Πλατεία Παναγιώτη Μακρή με την Πλατεία Κοιμήσεως Θεοτόκου.

Σε μια χρονιά ορόσημο για τη σύγχρονη Ελληνική ιστορία, η Καισαριανή αναδεικνύει το ρόλο

της σε αυτήν με μια σειρά από έργα πνοής που προβάλλουν την ιστορία, την πολιτισμική της κληρονομιά, την περιβαλλοντική και τουριστική της σημασία, την παρουσία της στο γαστρονομικό χάρτη της Αθήνας.

Τη μελέτη εκπόνησε ο Ομότιμος Καθηγητής του Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών, Κωνσταντίνος Μωραϊτης, ο οποίος συνεργάστηκε στενά με την Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου.

«Ο δημόσιος χώρος της πόλης είναι ο κατεξοχήν πολιτιστικός και πολιτικός χώρος, ειδικά σε

Συνέχεια στην σελίδα 3

Επίσημη εκδήλωση για την έπαρση της σημαίας των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή

Σε πανηγυρικό κλίμα έγινε το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου η επίσημη έπαρση της σημαίας για τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Η σημαία που φέρει το λογότυπο, το

οποίο δημιούργησε η Ομοσπονδία Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδος, κυματίζει πλέον στο Πάρκο Καραολή και Δημητρίου, απέναντι από το Δημαρχείο του Βύρωνα, δίπλα στην ελληνική σημαία και τη ση-

μαία του Δήμου Βύρωνα. Στην τελετή που πραγματοποιήθηκε, ο Δήμαρχος Βύρωνα, Γρηγόρης Κατωπόδης, απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό.

Συνέχεια σελίδα 4

Συνέντευξη
με την αγαπημένη ηθοποιό

Σελίδα 2

Οι Βυρωνιώτες θυμούνται
και η εφημερίδα καταγράφει
τις μνήμες τους

Σελίδα 10

«Ένα σπίτι αφηγείται»

Σελίδα 7

Δέσποινα Στυλιανοπούλου Το αγαπημένο λαϊκό κορίτσι του κινηματογράφου

Ήταν μεγάλη μας χαρά και τιμή η συνομιλία μας με την σπουδαία ηθοποιό και πολυαγαπημένη καλλιτέχνη Δέσποινα Στυλιανοπούλου. Προσιτή, ανοιχτόκαρδη, ευγενέστατη, χωρίς ίχνος βεντετισμού. Όπως περίπου την γνωρίσαμε από τις περισσότερες από 100 ταινίες, θεατρικά και σειρές που συμμετείχε σε μια τεράστια καριέρα 50 και πλέον χρόνων.

Η Δέσποινα Στυλιανοπούλου γεννήθηκε στην **Μεσσήνη**. Μεγάλωσε σε μια πολύ αγαπημένη οικογένεια. Κόρη του **Φώτη Στυλιανόπουλου του Ιωάννη και της Άννας Παπαργυροπούλου του Ηλία**. Είχε δύο ακόμα αδέρφια ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Παππούς της από την πλευρά της μητέρας της ήταν ο **Δήμαρχος Αριστομένη Ηλίας Παπαργυρόπουλος**.

Τα πρώτα γράμματα τα έμαθε με καθηγητή τον πατέρα της που στην αρχή ήθελε να την σπουδάσει δικηγόρο ή καθηγήτρια. Ήρθε στην Αθήνα σε ηλικία 15 ετών και φοίτησε στο **όγδοο γυμνάσιο Παγκρατίου κοντά στον Προφήτη Ηλία**. Μπορεί να έφυγε μικρή από Μεσσήνη αλλά η σκέψη της ήταν πάντα

στην ιδιαίτερη πατρίδα της και στις παιδικές μνήμες που έζησε με τους συγχωριανούς της.

Στην Αθήνα η πρώτη της γειτονιά ήταν στον **Υμηττό Κωνσταντινουπόλεως 13** μαζί με τον αδελφό της Γιώργο που ήταν προϊστάμενος στο Υπουργείο Επισιτισμού.

Κατάφερε να περάσει στη **Νομική Σχολή** αλλά δεν την ακολούθησε αφού το μεράκι της ήταν η τέχνη. Ο πατέρας της δυσκολεύτηκε να δεχτεί την απόφασή της αλλά το έκανε με έναν όρο. Να γίνει τραγουδίστρια στη Λυρική και όχι ηθοποιός.

Όμως όπως μας ανέφερε χαρακτηριστικά **«Η αγάπη μου, το σπίτι μου, ολόκληρη η ζωή μου, ήταν το Θέατρο.»**

Ο πρώτος που κατάλαβε το ταλέντο της ήταν ο δάσκαλός της **Θανάσης Κανελλόπουλος** όταν ήταν σε ηλικία 10 ετών την είδε να παίζει σε θεατρική παράσταση στο σχολείο. Ήταν πολύ επικοινωνιακή από μικρή και βρισκόταν παντού όπου υπήρχε γλέντι.

Όταν πια αποφάσισε την κλίση της τίποτα δεν μπορούσε να την σταματήσει. Σπούδασε φωνητική στο **Ελληνικό Ωδείο και**

Θέατρο στη Δραματική Σχολή του Δημήτρη Ροντήρη, απ' την οποία και αποφοίτησε το 1959.

Εμφανίστηκε για πρώτη φορά στον κινηματογράφο το **1962**, στην ταινία **“Μεγάλη θυσία” με την Χριστίνα Σύλβα, Γιώργο Φούντα, Κώστα Κακκαβά και** έκτοτε καθιερώθηκε σε ρόλους κωμικούς. Ο πλέον συνηθισμένος ρόλος της ήταν της καλόκαρδης οικιακής βοηθού. Τα εκφραστικά της μάτια και η αγνότητα με την οποία έντυνε τους ρόλους της της χάρισαν αναγνώριση και αγάπη από το κοινό που ήθελε να την βλέπει σε όλο και περισσότερες ταινίες. **Το 1967 μάλιστα συμμετείχε σε 12 ταινίες μέσα σε ένα έτος.** Εξάλλου την ίδια χρονιά έπαιξε αξέχαστα τον ρόλο της υπηρέτριας με τα ξεκαρδιστικά γλωσσικά λάθη και την χαρακτηριστική ντοπιολαλιά στο **«Αχ, αυτή η γυναίκα μου» με την Αλίκη Βουγιουκλάκη και τον Δημήτρη Παπαμιχαήλ.**

Όπως μας ανέφερε η ίδια **«Τον ρόλο της υπηρέτριας τον διάλεξα εγώ. Έγινα γνωστή σαν δεύτερος ρόλος, ειδικά για την διάλεκτο που χρησιμοποιούσα που δεν ήταν καθόλου εύκολο να το κάνεις. Έπρεπε να είχε μια μόρφωση ώστε να μπερδεύεις «πετυχημένα» τις λέξεις και να διαστρευλώνεις την ελληνική γλώσσα.**

Πέρα απ' αυτό ο ρόλος της υπηρέτριας έδινε κάποια μηνύματα εκείνη την εποχή. Ένα απλό κορίτσι, χωρίς μόρφωση αλλά με αγνή καρδιά και καθαρό βλέμμα ερχόταν σε αντίθεση με την υποκρισία των «γραμματιζούμενων» και δεν φοβόταν πολλές φορές να τα βάλει μαζί τους. Εκτός αυτών στους ρόλους μου προσπαθούσα να συμφιλώσω τα αντρόγυνα και να είμαι δίπλα στους ερωτευμένους. Έδωσα πολύ αγάπη στους ρόλους μου και ο κόσμος το αντιλήφθηκε και

μου ανταπέδωσε την ίδια αγάπη και περισσότερη. Αγάπη που επισπράττω ακόμα και σήμερα.»

Στην κορύφωση της δόξας της πρωταγωνιστούσε στην ραδιοφωνική εκπομπή **«Η Πυργοδέσποινα της κουζίνας σε κείμενα του Μίμη Τραϊφόρου. Ένα πεντάλεπτο που το ηχογραφήσε κάθε Παρασκευή για 15 χρόνια με μεγάλη επιτυχία.**

Μέσω της τέχνης έκανε φιλίες για ολόκληρη ζωή. Μία από αυτές ήταν η **Αλίκη Βουγιουκλάκη με την οποία γνωρίστηκαν το 1966 στην «Αλίκη στο Ναυτικό» και από τότε έγιναν αχώριστες φίλες (Ψιφίνα την έλεγε χαϊδευτικά η αιμνηστη Αλίκη).** Εκείνο το διάστημα η **Δέσποινα Στυλιανοπούλου είχε χάσει την μητέρα της οπότε η μοίρα έφερε τις δύο γυναίκες ακόμα πιο κοντά.**

Άλλη αγαπημένη της φίλη από τότε μέχρι και σήμερα είναι η **Νάνα Μούσχουρη** όπου πήγαιναν μαζί στις χορωδίες του Καπνίστη και έδωσαν εξετάσεις στη Ραδιοφωνία.

Για πολλά χρόνια υπήρξε θιασάρχης στο θέατρο Αυλαία του Πειραιά.

Άλλη μεγάλη της αγάπη ήταν η μαγειρική. Γι' αυτό και όσοι την γνωρίζουν την λένε χαϊδευτικά **«Η Αρχόντισσα της Κουζίνας».**

«Μαγειρεύω με μεγάλη επιτυχία και όποιος έρχεται στο σπίτι μου φεύγει πάντα με ένα ταπεράκι».

Η αυτοβιογραφία της εκδόθηκε το 2012 με τίτλο «Ηθοποιός Αμέσου Δράσεως» (αναφορά στην ταινία του 1972 «Δουλικό Αμέσου Δράσεως» που πρωταγωνίστησε) από τις εκδόσεις Τετράγωνο.

Η περιλήψη από την ίδια για το βιβλίο είναι χαρακτηριστική:

"Νύχτα περιεργη και το μυαλό μου γυρίζει. Στα μύρια γεγονότα της ζωής μου. Δεν ξέρω από

πού να αρχίσω. Είναι πολλά αυτά που θέλω να διηγηθώ. Νομίζω πως θα εκραγώ. Θέλω ό,τι έχει συμβεί να το γράψω απόψε. Εν μία νυκτί, όπως όταν μάθαινα τους ρόλους. Μοιάζει ακατόρθωτο και είναι. Πώς να γράψεις την ιστορία της ζωής σου σε μια μόνο νύχτα; Πολλά συμβαίνουν στο διάβα μας. Και εγώ έχω ατέλειωτα γεγονότα να περιγράψω. Στιγμές πόνου, συγκίνησης, χαράς και επιτυχίας. Όλα γυρίζουν στο μυαλό μου σαν κινηματογραφική ταινία. Το φλας μπακ μιας ολόκληρης ζωής. Τι ευτυχία θα ένιωθα εάν υπήρχε ένα μαγικό χέρι να τα γράψει όλα αυτά κλέβοντας την σκέψη μου. Ένα αεράκι πέρασε από το μυαλό μου και σάρωσε ό,τι ως τώρα με σημάδεψε. Ένα αεράκι που έκανε να πιστέψω στο "ποτέ μη λες ποτέ". Γιατί τελικά, τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο. Ήρθα και για μένα η ώρα να κάνω την εξομολόγησή μου. Να πω πράγματα που σαν αγκάθια μου τρυπούσαν την καρδιά, να προσπαθήσω να απαλύνω τον πόνο των ονείρων μου. Το μπορώ; Ακούω την "Τριστές" του Σοπέν, λέξεις που σκοτώνουν μέσα τους τη χαρά. Μήπως όμως τελικά το ταξίδι της χαράς δεν έχει τέλος; Κλείνει ένα κεφάλαιο και κάτι καινούριο αρχίζει. Αφήνουμε στ' αλήθεια πίσω τις περασμένες εποχές ή μήπως όσο συμβαίνουν σήμερα μπορούν να ταυτιστούν με τη γενιά του '40; **Πήρα το τρένο της γραμμής και περνώντας τον Πάμισο έκανα στάση στην πατρίδα μου τη Μεσσήνη. Αναζητώ λιβάδια, όπως λέει κι ο Σεφέρης, και τότε προσπαθώ να κάνω τη σκέψη να παύει να τρέχει στις πικρές, τις αναμνήσεις... Το μπορώ" Δέσποινα Στυλιανοπούλου**

Η κληρονομιά της σε θέατρο και κινηματογράφο μεγάλη και διαχρονική.
Την ευχαριστώ πολύ
Ελένη Σμυρνή - Ζαγανιάρη

Επισκεφτείτε την σελίδα μας www.zoipress.gr.

Στείλτε μας φωτογραφίες, άρθρα σας, την επιχείρησή σας, στο email μας

zoivirona@gmail.com ή στείλτε μας μήνυμα και εμείς θα επικοινωνήσουμε μαζί σας.

Χαιρετισμός Δημάρχου Βύρωνα, Γρηγόρη Κατωπόδη για τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή

Κυρίες και κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι,

Αγαπητοί Εκπρόσωποι των προσφυγικών σωματείων, Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Επιτρέψτε μου με τον χαιρετισμό μου να σας καλωσορίσω στην πρώτη συμβολική πράξη ενός έτους που, χωρίς αμφιβολία, θα έχει αρκετές σημαντικές στιγμές.

Το 2022 είναι η φορτισμένη συναισθηματικά όσο και σημαντική επέτειος των 100 ετών από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Συμπληρώνονται εκατό χρόνια από μια εθνική καταστροφή, η οποία γέννησε, ωστόσο, τις προσφυγικές πόλεις στις οποίες σήμερα ζούμε.

Μετά την εθνική ανάταση του 2021 και των 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση, φέτος είναι μια χρονιά σεβασμού και μνήμης. Σεβασμού στους ανθρώπους που χάθηκαν, σεβασμού σε όσους πολέμησαν, ξεριζώθηκαν, έχασαν τα σπίτια τους και εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν εδάφη που ήταν επί πολλούς αιώνες ελληνικά.

Αυτοί οι άνθρωποι, οι πρόγονοί μας, έχασαν τα πάντα και αναγκάστηκαν να ξεκινήσουν από το μηδέν στην Ελλάδα, με ελάχιστη ή καθόλου βοήθεια από την κατεστραμμένη οικονομικά πολιτεία, που και η ίδια γονάτισε σε ένα πόλεμο που εξάντλησε τις λιγοστές της δυνατότητες.

Βίωσαν όμως, και αυτό είναι το χειρότερο, την διάκριση και τον ρατσισμό, σε ένα έργο που χιλιοπαιγμένο που μας δείχνει ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται σαν φάρσα. Έχοντας βιώσει φρικαλεότητες και ασύλληπτες δυσκολίες για να μπορέσουν να σω-

θούν, η δυσανεξία της τότε ελληνικής κοινωνίας σε καθετί διαφορετικό και φτάσαμε στο σημείο οι γηγενείς, να αμφισβητούν ακόμα και την ίδια την «ελληνικότητα» των προσφύγων!

Η ζωή όμως προχώρησε.

Οι άνθρωποι αυτοί εγκαταστάθηκαν εδώ. Έχτισαν πόλεις, έχτισαν ζωές, τις υπερασπίστηκαν και πολέμησαν τελικά και έδωσαν τις ζωές τους στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και αργότερα στην Εθνική Αντίσταση. Μετέτρεψαν τον Βύρωνα, την πόλη της προσφυγιάς, στην πόλη των Αγώνων και της Αντίστασης. Αγωνίστηκαν και πάλεψαν όχι μόνο για την επιβίωση τούτης εδώ της χώρας, αλλά και για την ευημερία της.

Ο Δήμος του Βύρωνα, με τη σημερινή συμβολική εκδήλωση, τιμά και κάνει την αρχή σε μία σειρά δράσεων και εκδηλώσεων αφιερωμένων στην φετινή επέτειο των 100 ετών. Ως δημοτική αρχή, θεωρούμε χρέος μας να κρατήσουμε τη μνήμη ζωντανή, και αυτή είναι η κατεύθυνσή μας.

Σήμερα λοιπόν, με τη σημαία της Ομοσπονδίας Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδος να κοσμεί ένα από τα κεντρικότερα σημεία της πόλης μας, κάνουμε το πρώτο βήμα για να ζωντανέψουμε τη μνήμη, να ξαναβάλουμε χρώμα στις ξεθωριασμένες, αλλά όχι ξεχασμένες αναμνήσεις.

Σας ευχαριστώ όλους που βρίσκεστε εδώ σήμερα και βοηθάτε να πιάσουμε το νήμα των ριζών μας και να ξαναβρούμε όλα αυτά που στην πραγματικότητα δεν χάθηκαν ποτέ, καθώς η πόλη μας συμπληρώνει έναν αιώνα ζωής.

Η Καισαριανή αλλάζει Μεγάλη ανάπλαση της Κεντρικής Πλατείας του Δήμου Καισαριανής

Συνέχεια από τη σελίδα 1 περιοχές όπως η Καισαριανή. Η Καισαριανή δεν είναι μια τυχαία πόλη στην Ελληνική επικράτεια. Ενδεχομένως δεν είναι τυχαία πόλη στον Ευρωπαϊκό και Παγκόσμιο χώρο... Είναι ένας εμβληματικός τόπος και πρέπει να αναδειχθεί και να προβληθεί ως τέτοιος» δήλωσε ο καθηγητής στην επίσημη παρουσίαση της μελέτης ενώπιον του Δημοτικού Συμβουλίου.

Εμπνευστής της ανάπλασης είναι ο Δήμαρχος Καισαριανής, Χρήστος Βοσκόπουλος, ο οποίος με την επιστημονική του ιδιότητα παρακολούθησε όλα τα στάδια της μελέτης.

Ο Δήμαρχος στην εισήγησή του αναφέρθηκε στο όραμά του για την ανάπλαση:

«Οραματιστήκαμε την ανάπλαση της Πλατείας της Καισαριανής με άμεση αναφορά στην καταγωγή μας, η οποία εκφράστηκε σχεδιαστικά με τη διαμόρφωση του δαπέδου σε χάρτη των παραλίων. Η ανάπλαση αυτή συμπίπτει χρονικά με τη μεγάλη επέτειο των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή και εντάσσεται στη δέσμη ενεργειών του Δήμου για να τιμήσουμε την επέτειο.

Η Μικρασιατική καταγωγή μας είναι ο ένας σημαντικός άξονας της ταυτότητας της πόλης μας. Ο άλλος είναι ο ιστορικός χώρος του Σκοπευτηρίου και ο ρόλος της Καισαριανής στην Εθνική Αντίσταση κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Αυτά τα δύο ταυτοτικά χαρακτηριστικά συγκροτούν τη φυσιογνωμία της πόλης μας».

Βασικά χαρακτηριστικά της μελέτης είναι τα εξής:

-Πεζοδρομούνται οι δρόμοι κάθετα και οριζόντια της πλατείας, καθώς και η Λεωφόρος Εθνικής Αντιστάσεως, με στόχο αφενός την ενοποίηση των χώρων, αφετέρου τη μείωση της ταχύτητας των διερχόμενων αυτοκινήτων.

-Απομακρύνονται τα τραπεζοκαθίσματα από τις προσόψεις των κτιρίων της πλατείας με στόχο την ανάδειξή τους, καθώς τα κτίρια της πλατείας είναι διατηρητέα και έχουν πολιτισμική και ιστορική σημασία.

-Στο δάπεδο της Πλατείας Πα-

ναγιώτη Μακρή θα εμφανίζεται σχέδιο με τα παράλια της Μικράς Ασίας και στο δάπεδο της Πλατείας Κοιμήσεως της Θεοτόκου σχέδιο με τα παράλια της Προποντίδας. Ο φωτισμός του εδάφους θα είναι τοποθετημένος έτσι ώστε να σηματοδοτεί τις πόλεις και τα χωριά προέλευσης των Μικρασιατών προσφύγων.

-Στα σημεία φωτισμού θα υπάρχει μεταλλική πλακέτα

που θα φέρει ένα QRcode, μέσω του οποίου ο επισκέπτης θα μπορεί να διαβάσει στο κινητό ή το tablet πληροφορίες για την πόλη, να μάθει μια ιστορία σχετικά με αυτήν, να ακούσει μουσική της από της κάθε περιοχή και να δει φωτογραφίες.

-Το μνημείο της Εθνικής Αντίστασης μεταφέρεται στην Πλατεία Κοιμήσεως της Θεοτόκου σε υπερυψωμένη θέση, με στόχο να αναβαθμιστεί και να αναδειχθεί με φόντο τον ναό.

-Ο ναός της Κοιμήσεως Θεοτόκου αποκτά περίβολο και ράμπα που θα επιτρέπει την είσοδο σε άτομα με δυσκολία στην κίνηση (αμαξίδια, παιδικά καρότσια, βοηθήματα κίνησης κ.α.).

-Τα στέγαστρα των καταστημάτων όπως και οι ειδικά διαμορφωμένοι χώροι που θα στεγάσουν τα περίπτερα φέρουν ομοιογενή αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά. Ο διάκοσμος των σχεδίων προέρχεται από Μικρασιατικά κεντήματα.

-Η φύτευση της πλατείας είναι επίσης άμεσα συνδεδεμένη με τη χλωρίδα των παραλίων. Τα δέντρα και τα φυτά έχουν επιλεγεί από τους τόπους προέλευσης των Μικρασιατών προσφύγων.

Ο Δήμαρχος Καισαριανής, Χρήστος Βοσκόπουλος, σε εκδήλωση που διοργάνωσε ο Δήμος παρουσίασε τη μελέτη στους επιχειρηματίες και επαγγελματίες που δραστηριοποιούνται στην Πλατεία. Ανέλυσε τον τρόπο με τον οποίο αυτή η ανάπλαση εντάσσεται στο συνολικότερο σχέδιο της Δημοτικής αρχής για αναβάθμιση και ανάδειξη της Καισαριανής σε ένα διεθνές σημείο ενδιαφέροντος.

Η πεζοδρόμηση των οδών Εθνάρχου Μακαρίου και Ούλωφ Πάλμε θα συνδέει την Πλατεία με το Σκοπευτήριο, δηλαδή τα δύο εμβληματικά σημεία της πόλης, συμβολίζοντας την ιστορική συνέχεια μεταξύ της Καταστροφής και της εγκατάστασης των προσφύγων στην Καισαριανή και την ενσωμάτωσή τους στην ελληνική κοινωνία και τον Αγώνα που έδωσαν στο πλευρό της Εθνικής Αντίστασης για την απελευθέρωση της χώρας από τους κατακτητές. Η διπλή ανάπλαση Πλατείας / Σκοπευτηρίου συνδέεται επίσης με την αναβάθμιση των αθλητικών εγκαταστάσεων, ειδικά του Δημοτικού Σταδίου «Μιχάλης Κρητικόπουλος» που ήδη αποφέρει οφέλη όχι μόνο για το Δήμο αλλά και για την τοπική οικονομία και τις επιχειρήσεις της πόλης. Σχετίζεται επίσης με το πρόγραμμα προστασίας και ανάδειξης του περιβαλλοντικού πλούτου της πόλης, τον σχεδιασμό του «Kaisariani-Trail» στο πλαίσιο των δώδεκα Ευρωπαϊκών πιστοποιημένων μονοπατιών «Υμηττός Trail» σε συνεργασία με τον ΣΠΑΥ. Η Καισαριανή εντάσσεται στον τουριστικό χάρτη της Αθήνας, στον πολιτισμικό και ιστορικό χάρτη της Ελλάδος και της Ευρώπης.

Η Καισαριανή αλλάζει

Επίσημη εκδήλωση για την έπαρση της σημαίας των 100 χρόνων από την Μικρασιατική Καταστροφή

Συνέχεια στη σελίδα 1
με τη συμβολική αυτή εκδήλωση, τιμά και κάνει την αρχή μιας σειράς δράσεων και εκδηλώσεων αφιερωμένων στην φετινή επέτειο των 100 ετών. Ως δημοτική αρχή, θεωρούμε χρέος μας να κρατήσουμε τη μνήμη ζωντανή και αυτή είναι η κατεύθυνσή μας», όπως ανέφερε χαρακτηριστικά. Στην εκδήλωση παρέστησαν, ο Βουλευτής Νοτίου Τομέα Αθηνών του ΣΥΡΙΖΑ, Γιάννης Μπαλάφας και οι εκπρόσωποι προσφυγικών σωματείων και της Ομοσπονδίας: Δημήτρης Παντέλας, (Γ.Γ. της Ομοσπονδίας Προσφυγικών Σωματείων Ελλάδος), Μαριάννα Μαστροσταμάτη (Ειδική Γραμματέας της Ο.Π.Σ.Ε. και πρόεδρος της Ένωσης Μικρασιατών Βύρωνα), Κώστας Αναγνωστάκης (ταμίας της Ο.Π.Σ.Ε. και δημοτικός σύμβουλος στο Δήμο Καισαριανής), Γιώργος Ντόβολος, μέλος της επιτροπής της Ο.Π.Σ.Ε. για τα 100 χρόνια από την Μικρασιατική καταστροφή και δημοτικός σύμβουλος Βύρωνα, Συμέλα Αντω-

νάδου (Πρόεδρος του Συλλόγου Ποντίων Καρέα - Βύρωνα), Θόδωρος Προφαντόπουλος (αντιπρόεδρος στην Ένωση Μικρασιατών Βύρωνα), Νίκος Βικέτος (πρώην Γ.Γ. της Ένωσης Σμυρναίων), Νίκος Καραμπουρνιώτης (πρόεδρος του Συνδέσμου Μικρασιατών Κωνσταντινουπολιτών Χαλανδρίου «ΡΙΖΕΣ»).

Εκπροσωπώντας το Δημοτικό Συμβούλιο και τις δημοτικές παρατάξεις Βύρωνα, παρέστησαν: ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Γιώργος Πλακιάδας, εκ μέρους της «Νέας Εποχής Βύρωνα» η Ιουλία Κιούπη (Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου), ο Μίλτος Μπαντής επικεφαλής της παράταξης «Μαζί για το Βύρωνα», ο Αλέξης Σωτηρόπουλος επικεφαλής της παράταξης «Δημοτική Κίνηση Πολιτών Βύρωνα Δύναμη Ελπίδας», ο Κοσμάς Τσιάκαλος από την «Πρωτοβουλία Πολιτών Βύρωνα» και ο Τάσος Μαυρόπουλος από την «Ριζοσπαστική Ενωτική Κίνηση Βύρωνα».

Γνωρίστε και συν-διαμορφώστε το Σχέδιο Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας (ΣΒΑΚ) Βύρωνα

Σε εξέλιξη βρίσκεται η κατάρτιση του Σχεδίου Αστικής Κινητικότητας Βύρωνα και ήδη αναρτήθηκε το πρώτο παραδοτέο.

Παρουσιάστηκε η πορεία υλοποίησης του Σχεδίου στο Δήμαρχο, τους αντιδημάρχους και σε διευθυντές δημοτικών υπηρεσιών, προκειμένου να ενημερωθούν αλλά και να συμβάλλουν στην υλοποίηση του, καθένας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του.

Το ΣΒΑΚ είναι ένα ολοκληρωμένο Στρατηγικό Σχέδιο για τη βελτίωση της μετακίνησης ανθρώπων και αγαθών σε μια

περιοχή και εκπονεείται με τη συνεργασία της τοπικής αυτοδιοίκησης, εξειδικευμένων επιστημόνων, αλλά και των ίδιων των κατοίκων και των επαγγελματιών της περιοχής.

Η εκπόνηση ενός Σχεδίου Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας θα βοηθήσει να καταγραφούν τα προβλήματα στις καθημερινές μετακινήσεις και να αποφασιστεί συλλογικά πώς θα επιλυθούν με τον πιο αποτελεσματικό, περιβαλλοντικά φιλικό και κοινωνικά επωφελητικό τρόπο.

Πως συμμετέχω
Στη δημιουργία του Σχεδίου Αστικής Κινητικότητας συμ-

μετέχουν –όπως προαναφέρθηκε- πολίτες και φορείς, μέσω ερωτηματολογίων που δημοσιεύονται στο διαδίκτυο. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν ήδη να πάρουν μέρος συμπληρώνοντας εύκολα και γρήγορα το ερωτηματολόγιο που βρίσκεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<https://vyronas.sump.gr/#sym-metoxi>.

Παράλληλα προγραμματίζονται και άλλες συμμετοχικές δράσεις και διαβουλεύσεις με τους κατοίκους του Βύρωνα για τις οποίες θα υπάρξει νεότερη ενημέρωση.

Μετά την ολοκλήρωση του Σχεδίου Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας θα αποτελέσει το βασικό εργαλείο του Δήμου Βύρωνα για την αναζήτηση πόρων, προκειμένου να υλοποιηθούν μέτρα και παρεμβάσεις που θα βελτιώσουν σημαντικά την ποιότητα ζωής όλων μας.

Μετακινούμαστε αλλιώς, κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη!

Ελληνικά Παραδοσιακά Τοπικά Είδη και Προϊόντα

Καραολή και Δημητρίου 63, Βύρωνα, Τηλ. 2107658530

Η Ζωή
στο Βύρωνα,
Καισαριανή
και Υμηττό
zoivirona@gmail.
com

Εκδόσεις 101
Πειραιάς
2155017550
Υπεύθυνη
έκδοσης:

Ελένη Ζαγανιάρη
Κιν. 693 655 5272

...

Τα ενυπόγραφα
κείμενα δεν εκφρά-
ζουν οπωσδήποτε τις
απόψεις της εφημερί-
δας, ούτε την δε-
σμεύουν.

ΚΑΤΣΙΚΑΚΙΑ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΗΤΟΠΩΛΕΙΟ

Χρήστος Γεωργόπουλος
Λ. Καρέα 96 Καρέας
Τηλ.: 210 7669222-210 7651414 Κινητό 6980003738

FRIEND CAFE

Κωνσταντιλιέρη 2Α
Πλατεία Αγίου Λαζάρου Βύρωνα
Τηλέφωνο: 210 7667791

**Κρεοπωλείο
Σκουτελογιώργης**

Κύπρου και Ερυθραίας 1 Βύρωνα
Τηλ.: 210 7668588 Κιν.: 6945748947

**Η φρουταγορά
του Βύρωνα
Νταλλής
Παναγιώτης**
Φρούτα
- λαχανικά
- όσπρια - αυγά -
κρασί
Ιθώμης 9 Αγορά
Βύρωνα
Τηλέφωνο: 210
7668310 - Κινητό
6983904392

Tesoro
μεζεδοπωλείο - καφέ

ΑΦΟΙ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΙ
τηλ.: 6978 093 077

ΚΙΣΣΑΜΟΥ 2 & ΕΥΑΓ. ΣΧΟΛΗΣ,
ΒΥΡΩΝΑΣ (πλατεία Αγ. Λαζάρου)
τηλ.: 210 7644448

f tesoro.vrwna @ tesorovrwna
E-mail: tesorovrwna@gmail.com

Αράχωβας

Υδρευση Θέρμανση Φυσικό αέριο είδη υγιεινής
ΑΦΟΙ ΑΡΑΧΩΒΑ ΟΕ Αγίας Σοφίας 115 & Κερκύρας 24, Τ.Κ. 162 32 Βύρωνα,
Τηλέφωνο: 210 7627221 - 22 - info@arahovas.gr

FAMILY HOUSE PIZZERIA

Σπιτικά προϊόντα ζύμης
Αγίας Σοφίας 6, Βύρωνα
Τηλέφωνο: 210 766 0056

Καλλυντικά Βασιλίσ

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΥ

Βασιλίσ

Χειμάρας 25 ΒΥΡΩΝΑΣ τηλ.: 210 7629778 - 6945627898

Από το 1971
Μια αυθεντική
Βυρωνιώτικη
οικογενειακή
επιχείρηση
Χειμάρας 25 Βύ-
ρωνας
Τηλ. 2107629778
Κιν. 6989431703
και 6986867712

**Gino
Genius Παιδικά
Ρούχα**

ΠΑΙΔΙΚΑ-ΒΕΒΕ

Gino
genius

Φανί Καρπενισιοτί

Χρυσοστόμου Σμύρνης 109,
Βύρωνα
Τηλ.: 210 7668332, E-Mail: fgi-
no29@hotmail.gr

orange gelato

Παγωτό, γλυκό,
κρέπα, βάφλα, καφέ
Όλα παραγωγής μας!
Ευαγγελικής Σχολής 17-19
Βύρωνα
Πλατεία Αγίου Λαζάρου
Τηλέφωνο: 210 7609220

**Σκούφος
"Καφέ Γλυκοπωλείο"**

Κωνσταντιλιέρη 2-10
Ευαγγελικής Σχολής 11,
Βύρωνα Τηλ.: 21 1118 4572

NEW ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ
BLOSSOM
KIDS

ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Χρυσοστόμου Σμύρνης 81-87, Βύρωνα Τ: 210.76.00.427 Κ: 6977795348

ΤΣΟΥΡΕΚΑΣ

Σχολή Οδηγών

Αγίας Σοφίας 130
Βυρωνα
Τηλέφωνο 211720209
Κινητό 6975220305

Μαγειρείο
Γεύσεις
..... από παλιά!!!
Χρυσ. Σμύρνης 7, Βύρωνα 16232
Τηλ: 210 7650446

Αρωματοπωλείο
χρώματα
κι αρώματα
Εθν. Αντιστάσεως 86, Καισαριανή
Τηλ: 210 7237247
www.xromata-aromata.gr

HOULIARAS
lights
show Room
Βουλιαγμένης 290 Άγιος Δημήτριος
τηλ. 2111839030
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ
Αριστοτέλους 283 Αχαρναί
Τηλ. 210 2448172 - 210 2448173
houliaraslights@gmail.com
www.houliaras.gr

ΟΥΘΟΝΤΑ
café-bar
Καλαρείας 80, Βύρωνα
Τηλ: 210 76.66.022

ΔΙΑΛΕΓΕΙΣ Τσέλιγκας
ΔΙΑΛΕΓΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΠΛΗΡΩΜΗ
ΜΕ ΠΙΣΤΟΤΙΚΗ ΚΑΡΤΑ
DELIVERY
Τσέλιγκας
ΧΩΡΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΤΗΛ: 210 766 4193

Source
Χρυσαυτίδου 44, Παγκράτι
τηλ.: 2107017678
www.facebook.com/
athenssource

**Δενδροφυτεύσεις
μετά από τις καταστροφές
των πρόσφατων χιονοπτώσεων**

Η Υπηρεσία Πράσινου του Δήμου Βύρωνα προχωράει σε φυτεύσεις δέντρων και καλλωπιστικών θάμνων σε άλση και πάρκα του Βύρωνα, ύστερα και από τις καταστροφές που προκλήθηκαν από τις πρόσφατες χιονοπτώσεις. Στις 16 Φεβρουαρίου φυτεύτηκαν στο παρκάκι απέναντι από το σχολείο Χαραλαμπόπουλου, 6 δέντρα (3 ελιές και 3 ψευδοπιπεριές) και 21 μπλε

ή κινέζικα γιασεμιά (πλουμπάγκο). Στις 17 Φεβρουαρίου φυτεύτηκαν στο πάρκο Καραολή και Δημητρίου (από Δαυλείας έως Γρηγορίου Ε' 17 δένδρα και συγκεκριμένα 9 ελιές, 5 φωτίγιες, 2 ψευδοπιπεριές και 1 κουτσουπιά. Οι δενδροφυτεύσεις θα συνεχιστούν και σε άλλα σημεία του Δήμου.

kaltsadiko
ΚΑΛΤΣΕΣ • ΚΑΛΣΟΝ • ΕΞΩΡΟΥΧΑ • ΠΥΤΖΑΜΑ
Εθν. Αντιστάσεως 77, Καισαριανή, τ.κ. 16121 Αθήνα
☎ 2107525228 • 📍 Kaltsadiko Kaisariani
✉ Kaltsadikostore@gmail.com

ΤΕΝΤΕΣ

Κώστας Συρεσιώτης

Χρυσ. Σμύρνης 119 Βύρωνα

Τηλέφωνο: 2107647137 - 2106996060 Κινητό: 6947865772

ΣΠΕΤΣΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΕΙΣ - ΚΗΔΕΙΕΣ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ν. ΕΛΒΕΤΙΑΣ 28 - 16232 - ΒΥΡΩΝΑ

ΚΙΝ: 6944665020 ΤΗΛ. ΚΑΤ/ΤΟΣ: 212 1072181 ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 210 7610741

«Ένα σπίτι αφηγείται»

Βρισκόμαστε στο 1937.

Εγώ είμαι ένα μικρό δωματάκι, χωρίς πόρτα και παράθυρο. Μόνο τα ανοίγματα υπάρχουν. Εκεί που θα μπει η πόρτα, μου έχουν κρεμάσει μια κουρελού παλιά, και στο παράθυρο το ίδιο. Έτσι για να μην μπαίνουν οι μύγες. Το οικόπεδό μου γύρω-γύρω είναι σχετικά μεγάλο. Στη μέση έχει έναν μεγάλο ευκάλυπτο και στο πίσω μέρος έχουν ένα μικρό κηπάκι με λίγες ντοματιές και μελιτζανιές. Μάντρα δεν έχω ακόμα, αλλά θα γίνει αργότερα, το άκουσα που το έλεγε ο κυρ' Βασίλης σε ένα γείτονα από πάνω.

Ο **Κυρ Βασίλης** στο σπιτάκι αυτό μεγάλωσε την οικογένειά του που απέκτησε με την γυναίκα του **Αλεξάνδρα**. Την **Αντωνία, τον Δημήτρη, τον Γιώργο και την Σταματίνα**.

Εκτός από νοικοκύρης ήταν και καλός μουσικός έπαιζε βιολί και ούτι και η κυρ' Αλεξάνδρα τραγουδούσε νησιώτικα τραγούδια. Ερχότανε και η **Ρόζα Εσκενάζι, μαζί με τον Ρούκουνα τον Μόσχο και την Ρίτα Αμπατζή**. Τους έφερνε ο αδελφός του Κυρ' Βασίλη που έπαιζε σαντούρι και κλαρίνο. «**Ο Φουρκομάς**» όπως το φωνάζανε.

....Ο καιρός προχώρησε φτάσαμε στο τέλος του 1948. Ο κυρ' Βασίλης όλο και φτιάχνει μόνος του εδώ. Μεγάλωσε το κουζινάκι και πέταξε τους τσίγγους. Παιδεύεται μετά τη δουλειά του, με τα εδώ... Κυριακή δεν έχει καταλάβει ποτέ του. Μόνο το Σαββατόβραδα παίρνει τη γυναίκα του και την μικρή και πάνε βόλτα στου "**Παντελάκη**". Είναι ψησταριά στην πλατεία Καλογήρων, εκεί τρώνε κο-

κορέτσι, πίνουνε και από καμιά μπιρίτσα. Τα μεγάλα παιδιά δεν πάνε μαζί του πηγαίνουν σινεμά. ...Και τα χρόνια περάσανε... φύγανε νεράκι... όπως έλεγε η κυρ' Αλεξάνδρα μπήκαμε πια στο δύο χιλιάδες και κάτι.

Όλα έχουν αλλάξει. Η γειτονιά μας δεν είναι όπως ήτανε.

Μόνο εγώ στέκω ακόμα από τα παλιά και ένα σπίτι απέναντί μου. Είναι το σπίτι που είχε χτίσει ο **κυρ-Ηλίας** και που μετά το αγόρασε ο κύριος **Μάκης με την κυρά Νίκη**. Είναι ο φίλος μου αυτό το χαμηλό σπιτάκι, μ'αυτό τα λέμε, μη σας φαίνεται παράξενο, και εμείς μιλάμε.

Έχουμε τη δική μας γλώσσα που άνθρωποι δεν μπορούν να την καταλάβουν εκτός από κάτι λίγους, που έχουν ευαίσθητη ψυχή. Αφουγκράζονται, μας ακούν, καταλαβαίνουν. Τα καινούργια σπιτία που χτιστήκανε έχουν πολλά πατώματα και βλέπουν από ψηλά με υπεροπτικό ύφος Ο πολιτισμός πέρασε και από τη δική μας γειτονιά και με το μαγικό του ραβδάκι τα ακούμπησε όλα και τα άλλαξε.

Το δρομάκι μας το χωμάτινο είναι μια ανάμνηση. Έκει που κάποτε έπαιζαν τσουόρμιο τα παιδιά, ξένοιαστα με ροδοκόκκινα μάγουλα και με μια φέτα καρπούζι στο χέρι, τώρα είναι γεμάτο από αυτοκίνητα που τρέχουν πάνω κάτω.

Οι Νοικοκυρές δε βγαίνουν πια στις αυλόπορτες να συζητούν τα μικροβάσανα τους... εκτός ότι δε υπάρχουν αυλόπορτες δεν έχουν και τη διάθεση να μιλήσουν μεταξύ τους... δεν λένε ούτε καλημέρα. Δεν μοιράζονται τα προβλήματα τους, ώστε να τους γίνουν πιο ελαφριά... πιο μπορετά.

Στο δρόμο δεν περνάει πια ο **ψαράς ή μανάβης... ο εμποράκος με την καραμούζα**.

Τίποτα από όλα αυτά δεν επιτρέπει ο πολιτισμός...

Ακόμα και ο επιτάφιος που περνούσε από το φτωχικό μας δρομάκι όταν μοσχοβολούσαν οι πασχαλιές... τώρα έχει αλλάξει δρόμο. Περνάει μπροστά από ένα μεγάλο και πολυσύχναστο δρόμο γεμάτο από βιτρίνες και ψησταριές που μυρίζουν κοψίδι.

Τα μπακαλικάκια της γειτονιάς

δεν υπάρχουν πια. Τώρα οι άνθρωποι ψωνίζουν από κάτι μεγάλα καταστήματα με πολλά πατώματα που εκεί μπορείς να αγοράσεις ντομάτες, ψάρια, πάνες για μωρά, κρέας, μπογιά για τα μαλλιά... και ότι άλλο θέλεις... ψυχρά και πολιτισμένα.

Ο **κυρ' Βασίλης με την κυρ' Αλεξάνδρα** έφυγαν δεν είναι πια μαζί μας έφυγαν για μεγάλο ταξίδι, τώρα εδώ μένει η κόρη τους που γύρισε από τον Καναδά. Έχει κρεμάσει στον τοίχο το **Ούτι** που έπαιζε ο πατέρας της δίπλα στη φωτογραφία του. Την βλέπω συχνά που το χαϊδεύει και δακρύζει. Απέναντι ακριβώς που είναι «ο φίλος μου» δηλαδή το άλλο χαμηλό σπιτάκι, δεν ζει κανείς. Δυστυχώς και από 'κει έφυγαν οι νοικοκυραίοι για το μεγάλο ταξίδι... τα παιδιά τους για τα βόρεια προάστια.

Σήμερα έχει πολύ ωραία λιακάδα, η κόρη του κυρ' Βασίλη είναι ανήσυχη, όλο στο παράθυρο πηγαίνει και κοιτάζει απέναντι τον "φίλο μου".

Ξαφνικά ακούστηκε φασαρία από αυτοκίνητα που σταμάτησαν απέναντι.

Ήλθε η μπουλντόζα, λέει η κόρη του κυρ' Βασίλη και τρέχει στο παράθυρο να δει.

Εγώ τη λέξη μπουλντόζα δεν την ξέρω και δεν καταλαβαίνω τι λέει.

Βλέπω όμως ένα μεγάλο αλλά αλλιώτικο αυτοκίνητο που μοιάζει σαν θεριό να απλώνει ένα μεγάλο σιδερένιο χέρι με κάτι μεγάλα και γαμψά νύχια μπροστά και να πέφτει απάνω στο φίλο μου με φοβερή δύναμη... του χτυπάει τους τοίχους και τους ρίχνει κάτω, η σκόνη σηκώνεται ψηλά και είναι η ψυχή του που φεύγει... ακουμπάει η σκόνη του και επάνω μου σα μου ζητάει βοήθεια... μα τι μπορώ να κάνω;... φεύγεις του λέω και μένω μόνο μου μα όπου νάνε θα με ακουμπήσει και εμένα το ραβδί του πολιτισμού και θα έχω την δική σου τύχη ...

Να τώρα πέφτει κάτω το παραθυρόφυλλο... το άνοιγε κάθε πρωί η κυρά Νίκη και έβγαζε τα σεντόνια να αεριστούν, από 'κει φώναζε τα παιδιά της που έπαιζαν πιο πέρα μπάλα.

«Λάμπρο, Λιάκο μου ελάτε φτά-

Το σπίτι του Καπετάν Μιχάλη στην οδό Αγίας Βαρβάρας το 1957 το οποίο έχει γίνει πολυκατοικία.

νει πια το παιχνίδι»... Τι να πεις...

Μέσα σε δυο ώρες το σπίτι έχει γίνει ένας σωρός από μπάζα, για τότε ήλθε ένα άλλο μηχανήμα μ' ένα μεγάλο φτυάρι μπροστά και το σκούπισε, ούτε που το καταλάβαμε. Ένα μεγάλο φορτηγό είναι γεμάτο από χώματα, σπασμένα τούβλα παραθυρόφυλλα.

Εγώ βλέπω κι άλλα πράγματα φορτωμένα.

Βλέπω όνειρα, μόχθο, χαρές, λύπες και την ψυχή του φίλου μου που φεύγει.

Και όλα αυτά φεύγουν για τη χωματερή καθώς το φορτηγό ξεμακραίνει. Το μόνο που μπορώ να πω με μεγάλη μου θλίψη είναι ένα Αντίο... Αντίο φίλε μου... Αντίο για πάντα.

Σήμερα τον **Φεβρουάριο του 2022** ξαναβρισκόμαστε στο ίδιο σπίτι στην **Αγίας Βαρβάρας στην Δάφνη** για να μιλήσουμε με την κόρη του κυρ' Βασίλη Τούλα και τον γείτονα και φίλο Καπετάν Μιχάλη.

Στην ίδια γειτονιά έμενε και ο λαϊκός τραγουδιστής, δεξιότηχνης του μπουζουκιού και συνθέτης **Δημήτρης Ευσταθίου** με τον αδελφό του **Σπύρο Ευσταθίου** επίσης μουσικός και τραγουδιστής .

Η Τούλα έχει δώσει στο σπίτι της ένα νησιώτικο στυλ, ζωγραφίζοντας στο τοίχο της μεγάλης αυλής λουλούδια και τοποθετώντας τραπεζάκια στον κήπο. Ένα φιλόξενο σπίτι με δύο χαμογελαστούς ανθρώπους

που μας υποδέχτηκαν για να ξεδιπλώσουν την ζωή τους και τις παιδικές τους μνήμες.

«Τα παιχνίδια μας τα αυτοσχεδιάζαμε» λέει ο Καπετάν Μιχάλης. «Όπως το τόπι που το φτιάχναμε από τις κάλτσες.

Τα σπιτάκια της γειτονιάς μας ήταν πολύ μικρά και αραιά το ένα με το άλλο ώστε να μπορούμε να βλέπουμε μακριά μέχρι το Φάληρο».

Η Τούλα μας περιγράφει κάποιες εικόνες από το 1953, με τον αξέχαστο **Θανάση Βέγγο** που κατέβαινε σαν σίφουνας με ένα ποδήλατο την κατηφόρα από το **Λόφο του Αι Πάννη** μέχρι το ρέμα (**νυν Παπαναστασίου**). Ο πολυαγαπημένος ηθοποιός, σεμνός και φιλότιμος, πήγαινε συχνά στην **ταβέρνα του Γκιώνη** για να πάρει κρασί και αν και ήταν φτωχός πάντα θα άφηνε χαρτζιλίκι στο παιδί που δούλευε στο μαγαζί.

«Σαν παιδιά κάναμε πολλές αταξίες. Θυμάμαι ένας γειτο-

νάς μας είχε ένα μεγάλο κτήμα κοντά στο ρέμα με πρόβατα, κατσίκια και συκίες. Κάποια παι-

διά πήγαιναν και έκλεβαν τα σύκα. Αυτός αγανακτισμένος μια μέρα έπιασε ένα από αυτά τα παιδιά από το ένα πόδι και το ένα χέρι και το γύριζε σαν σβούρα.

Αν και τα σπιτία ήταν μικρά και οι οικογένειες μεγάλες όλοι χωρούσαν και γινόντουσαν και πολλά γλέντια ειδικά τις Κυριακές.

Θυμόμαστε το **γαϊτανάκι** που πέρναγε στις **απόκριες**. Ένας άνδρας κράταγε ένα υποτιθέμενο άλογο από το οποίο κρεμόντουσαν κορδέλες και εμείς τρέχαμε χαρούμενα πίσω τους. Αυτή την εποχή πέρναγαν και πολλοί γυρολόγοι για να διαφημίσουν τηνπραμάτεια τους.

Ο **Τσακατούκας** με την πάνηνη κρεμασμένη τσάντα στον ώμο που είχε μέσα ηλιόσπορους, πασατέμπο και φυστίκια που τα έβαζε σε χωνάκια έτοιμα που τα έβαζε σε χωνάκια έτοιμα φτιαγμένα με εφημερίδες (που να'ξερε ο **Τσακατούκας** **Συνέχεια από τη σελίδα 7**

«Ένα σπίτι αφηγείται»

Φωτογραφία του 1957
Διακρίνονται οι:
Ουρανία, Πετρούλα μο-
δίστρα της περιοχής, η
Τούλα Μωραϊτου, και ο
Αντώνης αδελφός της
Πετρούλας.

Απόκριες στο καφενείο του Γκιώνη το 1961

Συνέχεια από τη σελίδα 7
 ότι σήμερα, αυτά που πούλαγε μέσα σε χωνάκια από εφημερίδες, θεωρούνται superfoods).
Ο τυροπιτάς με ένα φανάρι το οποίο είχε κάρβουνα από την κάτω

πλευρά για να διατηρεί την τυρόπιτα ζεστή. Αχ, αυτή η τυρόπιτα... μύριζε όλη η περιοχή.
Ο ψαράς με το χαρακτηριστικό **γαβ** που φώναζε δηλαδή: γάβρος με το κοφίνι στο κεφάλι .

Υπήρχαν και άλλοι ιστορικοί γυρολόγοι αυτής της εποχής όπως ο **φαναρτζής, ο παπλωματάς, ο καρεκλάς, κ.α.**

Οι φωνές αυτές ήταν χαρακτηριστικές αλλά πολύ συχνές. Όπως μου έλεγε η μητέρα μου, όταν πρωτομίλησα είπα τη λέξη **φαντζής** δηλαδή φαναρτζής και όλοι ξεκαρδίζονταν».

Οι αναμνήσεις ερχόντουσαν η μία μετά την άλλη όμως η ώρα πέρασε και ο **Κυρ' Μιχάλης** έπρεπε να πάει για φαγητό.

Η κυρά του είχε το αγαπημένο του φαγητό το **παστίσιο**, οπότε αναβάλαμε το ραντεβού μας για την επόμενη φορά που ίσως συμπληρώσει τις ιστορίες και κάποιος άλλος γείτονας με τις δικές του αναμνήσεις.

Τη λένε Φραγκοσυριανή

Τη λένε Φραγκοσυριανή την κόρη τη μελαχρινή τη λένε Φραγκοσυριανή και μένει στην Καισαριανή

Τα μάτια της δολώματα και πέτρα η καρδιά της κρύβει του ήλιου χρώματα μες τα ματόκλαδά της

Τη λένε Φραγκοσυριανή και μένει στην Καισαριανή Τη λένε Φραγκοσυριανή κι έχει τρεις μέρες να φανεί τη λένε Φραγκοσυριανή και μένει στην Καισαριανή

Τα μάτια της δολώματα και πέτρα η καρδιά της κρύβει του ήλιου χρώματα μες τα ματόκλαδά της Τη λένε Φραγκοσυριανή και μένει στην Καισαριανή

Μια Δαφνιώτισσα μας μαθαίνει ξεχωριστές συνταγές από την Πάρο

Η μητέρα μου Μαρία φτιάχνει την αλιάδα

Από αυτό το τεύχος η εφημερίδα μας ξεκινά να προβάλλει συνταγές από διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Στην παρουσίαση θα μας βοηθήσουν οι φίλες μας από τον Βύρωνα, την Δάφνη, τον Υμηττό και την Καισαριανή.

Σε αυτό το τεύχος θα μας μιλήσει η φίλη μας Κυριακή από την Πάρο και συγκεκριμένα από το χωριό Λευκή.

«Στο χωριό μου έχουμε πολύ θυμάρι. Κοντά στο Πάσχα μαζεύουμε το χόρτο Κάρφα που μοιάζει με το σπαράγγι και έχει κίτρινα λουλουδάκια, είναι παχύ χνουδωτό με γεύση πικρόγλυκη και είναι το εκλεκτό της περιοχής. Κόβουμε το βλαστα-

ράκι τους και τα βράζουμε όπως τα χόρτα, όχι πάρα πολύ. Σερβίρεται με λαδόξυδο και σκορδαλιά (αλιάδα) όπως την λέμε στα μέρη μας.

Η αλιάδα φτιάχνεται ως εξής: Σε ένα πύλινο μπώλ με ξύλινο κόπανο βάζουμε ένα κεφάλι σκόρδο, εφόσον το έχουμε καθαρίσει, το αλατίζουμε και το χτυπάμε να λιώσει. Προσθέτουμε λάδι και ξύδι κάνουμε κυκλικές κινήσεις από την μία πλευρά και αυτό αφρατεύει.

Στο χωριό μας έχουμε πολύ κάπαρη την βρίσκουμε ανάμεσα στις μάνδρες. Είναι σαν θάμνος.

Το χρώμα τους είναι θαλασσί με λευκά μπουμπουκάκια και

Με το καλαμκάνι ανοίγει το φύλλο

πολλά πολλά μικρά μπιλάκια. Βάζουμε αυτά τα μπιλάκια σε ένα βάζο με τα φυλλαράκια τους και το γεμίζουμε με νερό και μπόλικο αλάτι.

Μαζεύουμε ρίγανη και φασκόμυλο. Η ρίγανη η δικιά μας έχει μια διαφορετική μυρωδιά από τα άλλα μέρη.

Έχουμε και την Σούμα είναι σαν το ρακί απόσταγμα από στάμφυλα που την προσφέρουμε σε όλες μας τις εκδηλώσεις και την συνοδεύουμε με σύκα.

Για πληγές είχαμε το σπαθόχορτο ή βαλσαμόχορτο. Είναι ένας μικρός θάμνος με κίτρινα λουλουδάκια, βάζαμε ένα κλωνάρι μέσα σε ένα μπουκάλι το

αφήναμε περίπου είκοσι μέρες στον ήλιο το σουρώνουμε και το χρησιμοποιήσουμε για πληγές και εντριβές.

Το αγαπημένο μας φαγητό ήταν το Καραβόλι. Ήταν κάτι μεγάλα καφέ σαλιγκάρια που τα σερβίραμε με σκορδαλιά (αλιάδα). Τα θυμάμαι που τα μαζεύαμε με την μητέρα μου.

Αγάπησα από μικρή την μαγειρική γιατί έβλεπα την μητέρα μου με τι μεράκι μαγείρευε και πως άνοιγε το φύλλο με το καλαμκάνι.

Αντώνης Κατινάρης

Θάνος Σοφός

Το τραγούδι ηχογράφηκε το 1975 μουσική Αντώνη Κατινάρη και ερμηνεία από τον συνθέτη και στίχους Θάνου Σοφού.

Μια σταγόνα αίμα, μια ολόκληρη ζωή!!!
Γίνε κι εσύ εθελοντής αιμοδότης
Σώσε μια ζωή!

Το Κουτούκι του Καρακούλια

Στο σημείο αυτό βρισκόταν η ταβέρνα του Καρακούλια μέσα στην παλιά αγορά στην γωνία. Εκεί βρίσκεται σήμερα η "Σουρτούκου"

Μέσα στο κουτούκι του Καρακούλια, η ατμόσφαιρα φιλική, ζεστή, ανθρώπινη.

Μικρές συντροφικές, απλός κόσμος, με κυρίαρχο το λαϊκό στοιχείο. Χαμηλόφωνες συζητήσεις και μουσική από το μαγνητόφωνο από παλιά δισκάκια βινυλίου, που μας ταξιδεύουν σε άλλες εποχές, όπου κυριαρχούσαν η ανθρωπιά, η λιτή διασκέδαση, οι μικρές χαρές. Ήταν εκείνα τα παλιά, σκληρά, φτωχά μα τόσο ευτυχισμένα χρόνια, θυμάται και μας λέει η κυρία Καίτη Καρακούλια που αναπολεί τις ωραίες στιγμές που ζει από το 1965 (όταν πρωτολειτούργησε το μαγαζί) με τον αξέχαστο σύζυγό της **Γιάννη Καρακούλια**, έναν άνθρωπο φιλότιμο, αισθηματία και μποέμ, που ήταν ιδιαίτερα αγαπητό πρόσωπο στη μεγάλη πλειοψηφία των δημιουργών και ερμηνευτών του λαϊκού τραγουδιού. Εδώ σ' αυτόν τον χώρο ιστορεί η Καίτη Καρακούλια, ενώ η κόρη της **Βαρβάρα** παρακολουθεί συγκινημένη - έχουν περάσει μαζί μας ευχάριστες ώρες ο **Πάνος Γαβαλάς**, ο **Στράτος Διονυσίου**, ο **Άκης Πάνου** και παλιότερα οι **Τσιτσάνης**, **Παπαϊωάννου**, **Λαύκας**, **Θόδωρος Πολυκανδριώτης**, **Μανώλης Αγγελόπουλος**, **Άννα Βασιλείου**, **Πόλυ Πάνου**, **Μπάμπης Τσετίνης**, **Μάνος Παπαδάκης** και δεκάδες ακόμη γνωστοί λαϊκοί καλλιτέχνες και ηθοποιοί, καθώς και προσωπικότητες του πολιτικού κόσμου.

Για μας όμως - λέει η κυρία Καρακούλια - όλος ο κόσμος είναι ίδιος και δεν ξεχωρίζουμε ανθρώπους. Αγαπάμε και σεβόμαστε όλους όσους έρχονται εδώ να διασκεδάσουν. Τους καλλιτέχνες του λαϊκού τραγουδιού τους βλέπαμε σαν δικούς μας ανθρώπους, σαν οικογενειακούς φίλους, γιατί έρχονταν εδώ με τις συζύγους τους και τα παιδιά τους. Στη γωνιά που κάθονται η **Πανωραία με τη Θάλεια** ήταν, επί χρόνια, η θέση του **Άκη Πάνου**. Εδώ μέσα εμπνεύστηκε ένα από τα ωραιότερα τραγούδια του, το «Γιατί καλέ γειτόνισσα», που τραγούδησε ο **Στράτος Διονυσίου**. Ήταν κι άλλοι που είχαν για στέκι τους το κουτούκι του Καρακούλια, μας θυμίζει η **κυρία Σούλα**, παλιά καλλιτέχνις του μπαλέτου, που τώρα συμπαραστέκεται και κρατά το κουτούκι με την οικογενειακή της **φίλη Καίτη Καρακούλια**. «Είχαν έρθει εδώ κι είχαν τραγουδήσει για το κέφι τους, οι **Περπινιάδης**, **Ζαγοραίος**, **Καλάκη**, **Αντωνάτου**, **Αναγνωστάκης**, **Μαρκάκης**. Πάντως η ατμόσφαιρα και το κλίμα της μικρής αίθουσας στην αγορά του Βύρωνα είναι εντυπωσιακά, αφού στα ξυλόγλυπτα υπάρχουν ενσωματωμένες φωτογραφίες του **Καζαντίδη**, του **Γαβαλά**, του **Διονυσίου** και άλλων μεγάλων λαϊκών τραγουδιστών. Εκτός από τη θεωρητική πλευρά του κουτουκιού, υπάρχει και η ουσιαστική που βρίσκεται στην κουζίνα και τις γεύσεις. Οι **κυρίες Καίτη και Σούλα ετοιμάζουν μια σειρά από ωραίες σπεσιαλιτέ, που σερβίρονται ζεστές**: Κεφτεδάκια ζεστά με σάλτσα από φρέσκια ντομάτα, ντολμάδες αυγολέμονο, ρολό χοιρινό σπέσιαλ, πατάτες τηγανητές, κολοκυθάκια, μελιτζάνες, πιπεριές, λουκάνικο χωριάτικο στα κάρβουνα, μπιφτέκι σπέσιαλ, παιδάκια της ώρας, μπεκρή μεζέ, μπακαλιάρο σκορδαλιά, τας-κεμπάπ με πιλάφι.

Άρθρο του Πάνου Γεραμάνη το 2001 από τα "Νέα"

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ Α.Ε. Ο.Τ.Α.

ΑΕ ΟΤΑ

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

Με υπευθυνότητα & εμπειρία αναλαμβάνουμε:

- Κατασκευές Μνημείων
- Κοπή & Επεξεργασία Μαρμάρων (κατόπιν παραγγελίας)
- Μνημόσυνα / Υπηρεσίες κυλικείου
- Άναμμα κανδηλιών & περιποίηση μνημείων
- Στολισμούς

Πληροφορίες στο γραφείο μας εντός του Δημοτικού Κοιμητηρίου ή στο τηλέφωνο 2107641774

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 17 (εντός κοιμητηρίου Βύρωνα) 16233 ΒΥΡΩΝΑΣ

T. 2107641774, F: 2107656666 E:

deadb@otenet.gr

Η εφημερίδα μας μοιράζεται δωρεάν κάθε τέλος του μήνα Μπορείτε να την βρείτε στα εξής μαγαζιά:

Φούρνος Βενέτη: Κύπρου και Ιθώμης Βύρωνα

Σκούφος: Καφετέρια Πλατεία Λαζάρου Βύρωνα

Σάββας Μπουγάτσα: Κύπρου 85, Βύρωνα

Κάτι τι γλυκό: Καφετέρια στην Πλατεία Υμηττού, Υμηττός

Κογα: Καφετέρια Παν. Τσαλδάρη 2-8 Πλατεία Λαζάρου Βύρωνα

DEL RAY: Καφετέρια Παν. Τσαλδάρη 18, Πλατεία Λαζάρου Βύρωνα

Ο προπολεμικός Βύρωνας

Ο Συνοικισμός Παγκρατίου, όπως ονομαζόταν στην αρχή, σχεδιάστηκε από τον πολιτικό μηχανικό Γ. Σούλη, σε συνεργασία με τον Επ. Χαρίλαο, πρόεδρο του Ταμεί-

βέλα).

Λίγο αργότερα ο Δήμαρχος της Αθήνας, Σπύρος Πάτσης, προ-
ίκισε το Συνοικισμό με νερό (μια δεξαμενή στην Αγία Τριά-

Το παλιό Δημαρχείο

ου Περιθάλψεως Προσφύγων και κτίστηκε σε μια περιοχή ενενήντα οχτώ στρεμμάτων(98), κοντά στο Παγκράτι, που ήταν ακατοίκητη, εκτός από το τμήμα του Κοπανά, όπου υπήρχαν λίγα σπίτια οικοδόμων. Τα οικόπεδά τους τα είχε δώσει δωρεάν ο ιδιοκτήτης του Κοπανά, τσιφλικάς Μαστρονικόλας, για να αξιοποιήσει την περιοχή του.

Στην περιοχή της Ζωοδόχου Πηγής υπήρχαν δύο χειμάρροι, οι οποίοι ξεκινούσαν από το σημείο που ήταν γνωστό σαν «της γριάς το πήδημα». Ο ένας διέσχιζε τη σημερινή Ν. Ελβετία και μέσω της οδού Κύπρου έφτανε στη σημερινή πλατεία Μαρτάκη και ο άλλος διέσχιζε την οδό Μεσολογγίου και κατέληγε και αυτός στη ίδια πλατεία. Στο σημείο όπου ενώνονταν οι δύο χειμάρροι, υπήρχε μια μικρή ξύλινη Γέφυρα, γι' αυτό και η στάση στο σημείο αυτό, ονομάστηκε αργότερα «Στάση Γέφυρας».

Υπήρχε δε ένα μικρό ασβεστοκάμινο στην θέση όπου ο Καхраμάνογλου έκτισε το Ταπητουργείο, όπου βρίσκεται σήμερα το «Στέκι Νεολαίας». Ο Συνοικισμός κτιζόταν κατά τετράγωνα και ο μόνος δρόμος που υπήρχε ήταν η σημερινή οδός Χρυσ. Σμύρνης. Στο κάθε τετράγωνο ήταν κτισμένο ένα μακρόστενο πλυσταριό, όπου έπλεναν τα ρούχα οι γυναίκες που έμεναν στα σπίτια του τετραγώνου. Νερό δεν υπήρχε, παρά μόνο δύο τρόμπες νερού, η μία του Σιαφάκα (Μεσολογγίου και Κορδελιού) και η άλλη του Πράπα (Μεσολογγίου και Τζα-

δα) και έτσι τοποθέτησαν από μια βρύση σε κάθε τετράγωνο.

Πολλοί πρόσφυγες εξακολουθούν να μένουν σε σκηνές καθώς οι πρώτες οικίες του Βύρωνα δεν επαρκούν για την κάλυψη των στεγαστικών αναγκών (αρχείο Ένωσης Μικρασιατών Βύρωνα).

Ηλεκτροφωτισμός στην αρχή δεν υπήρχε, μέχρι την ημέρα (γύρω στο 1924) που οι αδερφοί Ουζούνη (γιοί του παππά-Ουζούνη, εφημέριου της Αγίας Τριάδας) εγκατέστησαν μια μεγάλη γεννήτρια στο τέρμα της Χρυσ.Σμύρνης, στην σημερινή στάση Μανώλη.

Η επιχείρηση ηλεκτροφωτισμού ονομάστηκε «Ίκαρος» και είναι αυτή που αργότερα πήρε η ΔΕΗ. Η συγκοινωνία γινόταν μ' ένα μικρό λεωφορείο γκαζοζέν που το ονόμαζαν «Προσφυγοπούλα».

Σχολεία δεν υπήρχαν και αναγκαζόμασταν να πηγαίνουμε όλα τα παιδιά για μάθημα στην εκκλησία του Προφήτη Ηλία, ο καθένας μας με το σκαμνάκι του, όπου ο δάσκαλος μας έκανε μάθημα. Τον επόμενο χρόνο πηγαίναμε σε μια ξύλινη παράγκα που είχαν φτιάξει πίσω από το ξωκλήσι του Αγίου Λαζάρου πάλι με τα σκαμνάκια μας, μέχρι που χτίστηκε το Δημοτικό Σχολείο Αγ.Τριάδας.

Στο ύψωμα μεταξύ Βύρωνα Υμηττού Γούβας υπήρχε ένα πέτρινο μεγάλο σπίτι σαν κάστρο ακατοίκητο που έλεγαν ότι ήταν της Μις Δούγκα. Τότε δεν ξέραμε την ιστορία της Ισιδώρας Ντάνκαν.

Το δάσος του Καρέα λόγω του

ξηρού κλίματος είχε μετατραπεί σε υπαίθριο σανατόριο και όποια οικογένεια είχε φυματικό(φθισικό) επειδή ήταν πολύ μεταδοτική ασθένεια, τον πήγαιναν στο δάσος του Καρέα, τον εγκαθιστούσαν σ' ένα αντίσκηνο και ένας από την οικογένειά του πήγαινε φαγητό.

Το Γενάρη του 1934 γίνεται ο Βύρωνας ανεξάρτητος Δήμος.

Στις εκλογές εκλέγεται δημοκρατικός Δήμαρχος, ο γιατρός Νίκος Φραγκιάδης, γιατί οι πρόσφυγες στην μεγάλη πλειοψηφία είμαστε Βενιζελοπλαστηρια-

ζερί του Τρίγκαζη στον Άγιο Λάζαρο. Στη αγορά υπήρχε ο φούρνος του Ξυνού και στην Νέα Ελβετία του Τσιμπογιάννη. Μπακάληδες ήταν ο Χατζηχαράλαμπος στον Άγιο Λάζαρο, ο Ξανάλατος στην αρχή της Χρ.Σμύρνης και ο Αχτίπης στην Αγίας Σοφίας. Τσαγκάρηδες είχαμε τον Πετρογιαννάκη στην αγορά και τον Τζανιδάκη. Την μαναβική μας την προμήθειαν μανάβηδες με τα γαϊδουράκια τους.

Στη διασταύρωση των οδών Ιθώμης και Κύπρου, υπήρχε το φω-

Λόρδου Βύρωνα, του μεγάλου Φιλέλληνα ποιητή που πέθανε στο Μεσολόγγι το 1924. Εκατό χρόνια μετά το θάνατό του, ο Δήμος μας παίρνει το όνομά του. Η αναμνηστική πλάκα που φέρει την επιγραφή: " Εις ευγνώμονα ανάμνησιν της φιλοπροσφυγικής δράσεως και επί τη εκατονταετηρίδι του θανάτου του ποιητή.

Ο συνοικισμός αρχίζει να προοδεύει. Ιδρύεται σχολείο που περιλαμβάνει οκτώ αίθουσες, γραφείο και προαύλιο. Δημιουργείται κέντρο χειροτεχνίας -ταπητουργίας για την απασχόληση των κατοίκων. Σήμερα ο πρώτος όροφος έχει μετατραπεί σε στέκι νεολαίας. Καρδιά του συνοικισμού ήταν η αγορά, που περιλάμβανε δέκα μαγαζιά.

Ραχοκοκαλιά του Δήμου, ήταν και είναι η Χρυσοστόμου Σμύρνης αφιερωμένη στο Μητροπολίτη Σμύρνης που στήριξε τους καταπιεζόμενους Έλληνες της Σμύρνης. Το 1919 υποδέχθηκε τα Ελληνικά στρατεύματα και μετά την καταστροφή θανατώθηκε με φρικτά βασανιστήρια.

24 Ιανουαρίου 1924 :

Εγκαινιάζεται ο ναός της Αναλήψεως που λειτουργούσε από το 1850 στο όνομα του Αγίου Μηνά. Ανήκει στη μονή του Αγίου Όρους, Σίμωνος Πέτρα.

1925 : Θεμελιώνεται ο ναός της Αγίας Τριάδας, πάνω στα σχέδια του αρχιτέκτονα Δεμίρη με τη βοήθεια πολλών προσφύγων.

18-1-1934 : Ο συνοικισμός του Βύρωνα χωρίζεται από την Αθήνα και γίνεται ανεξάρτητος Δήμος.

1-4-1934 : Πρώτος Δήμαρχος εκλέγεται ο Νικόλαος Φραγκιάδης, αρχίατρος του νοσοκομείου που λειτουργούσε στη θέση του Δημαρχείου. Οι υπηρεσίες του Δήμου εγκαθίστανται στον πρώτο όροφο του Νοσοκομείου. Αργότερα κτίστηκε το Πολυατρείο και έτσι όλο το κτίριο παραχωρήθηκε στο Δήμο.

*Το κείμενο της κυρίας Τζανετοπούλου τροποποιήθηκε ελαφρώς κατόπιν διασταύρωσης στοιχείων με το αρχείο της Ένωσης Μικρασιατών Βύρωνα.

Άρθρο των Μανώλη Μπούρμπουλα και Βύρωνα Λαμπαδίτη

Ένα πέτρινο μεγάλο σπίτι σαν κάστρο ακατοίκητο που έλεγαν ότι ήταν της Μις Δούγκα. Τότε δεν ξέραμε την ιστορία της Ισιδώρας Ντάνκαν.

κοί, γι' αυτό τον πρώτο καιρό οι ντόπιοι δεν μας χώνευαν και μας έλεγαν «πρόσφυγκες».

Γι' αυτό συχνά είχαμε πετροπόλεμο με σφενδόνες με τους Γουβιώτες και τους Αναληψιώτες (που έμεναν μεταξύ Βύρωνα και Καισαριανής).

Στις διακοπές όλα τα παιδιά από 10 χρόνων όταν έκλειναν τα σχολεία, πηγαίναμε στην Αθήνα και πιάναμε δουλειά για να βοηθάμε οικονομικά τους γονείς μας σε διάφορα καταστήματα και σε γραφεία για τις μικροδουλειές για δύο- τρεις μήνες.

Στον Μεσοπόλεμο, είχαμε ως γιατρούς τον ηλικιωμένο Παπανικολή και τον Φραγκιάδη. Το επάγγελμα του οδοντιάτρου στον Βύρωνα, ασκούσαν οι Πάννης Αναστόπουλος, ο Σεραφετινίδης, ο Γρηγόρης Παπαδόπουλος, η Νίνα Ζωγραφίδη ενώ οδοντοτεχνίτης ήταν ο σύζυγός της Γιώργος Ζωγραφίδης. Χαρτοπώλες - βιβλιοπώλες ήταν ο Τζερόπουλος και ο Μισκής. Ο Μπάρμπα Γιώργος με το γαϊδουράκι πουλούσε γάλατα στα σπίτια. Φαρμακοποιούς είχαμε τον Εμμανουήλ, τον Ψυλόγλου και τον Σαρόγλου. Συχνάζαμε στο καφενείο του Μαυρουδή καθώς και στο ου-

τογραφείο του Γιώργου Καλλιγέρη και στο σημερινό τρίγωνο της Μαρίας στην οδό Κύπρου, βρισκόταν το κινηματοθέατρο Μον Σινέ.

Ο ποδοσφαιρικός όμιλος Ηρακλής Βύρωνα ήταν η πρώτη ποδοσφαιρική ομάδα. Αργότερα δημιουργηθήκαν, το Βυζάντιο στον Κοπανά από Κωνσταντινουπολίτες και η ποδοσφαιρική ομάδα Υπεροχή. Εξάλλου, ο Αθλητικός Σύλλογος οι «Νέοι Βύρωνος» με ομάδα βόλεϊ-μπολ και άθλημα στίβου, ήταν ένας από τους πρώτους της πόλης.

Στις 29 Απριλίου 1923 Πεντακόσιες οικίες, κατά το πλείστον διώροφες, παραδίδονται σε μικρασιάτες πρόσφυγες, σύμφωνα με εφημερίδα εποχής, που έχει στο αρχείο της, η Ένωση Μικρασιτών. Παρόντες στην εορτή των εγκαινίων του Συνοικισμού Παγκρατίου είναι ο Βασιλιάς Γεώργιος, ο Νικόλαος Πλαστήρας, το Υπουργικό Συμβούλιο και η Ιερά Σύνοδος.

Στις 16 Απριλίου 1924 σε επίσημη τελετή, ο συνοικισμός Παγκρατίου μετονομάζεται σε συνοικισμό Βύρωνα με την ευκαιρία του εορτασμού των 100 χρόνων από το θάνατο του

Οι δικές σας αναμνήσεις

Οι συναντήσεις με απλούς και καθημερινούς ανθρώπους, στις περιοχές που αναφέρεται η εφημερίδα, ήταν κάτι που θέλαμε να πραγματοποιήσουμε πολύ καιρό. Έτσι μέσα από κοινούς γνωστούς και φίλους ήρθαμε κοντά σας, σας ακούσαμε και κάναμε ένα οδοιπορικό, με το νου μας, στον παλιό Βύρωνα.

Ο κ. Σπύρος μας μίλησε για τα όμορφα παιδικά του χρόνια και μας περιέγραψε πως θυμάται το Βύρωνα την εποχή της δεκαετίας του '50.

«Ήταν αξέχαστα και όμορφα παιδικά χρόνια που τα θυμάμαι με πολύ αγάπη. Αν και υπήρχαν πολλά παιδιά σε κάθε οικογένεια ο κόσμος διασκεδάζε και οι άνδρες ήταν κουβαρντάδες.

Τα σπίτια ήταν τετραγωνισμένα στις γωνίες ήταν διόροφα και ενδιάμεσα κατοικίες. Ανάμεσά τους υπήρχε ένα μακρύ δρομάκι. Αυτό εξυπηρετούσε την πίσω πλευρά των σπιτιών για να έχουν πέρασμα. Από αυτά τα σοκάκια έχουν μείνει αρκετά και σήμερα ανάμεσα από τις πολυκατοικίες.

Κύπρου και Αγίας Σοφίας γωνία ήταν το ωραιότερο κοκορέτσι το Ψητοπωλείο του **Πετρόπουλου**, δίπλα το γαλατάδικο με παγωτά το καλύτερο παρφέ σοκολάτα και κρέμες.

Στην **Ηλιουπόλεως και Κύπρου** στον επάνω όροφο ήταν το παστουματζίδικο του Λάζαρου.

Χρυσοστόμου Σμύρνης και Παναγή Τσαλδάρη εκεί που είναι το ΟΑΕΔ σήμερα υπήρχε ένα διόροφο όπου ζούσε η οικογένεια του μεγάλου ηθοποιού του

Εθνικού Θεάτρου **Αλέκου Δηληγιάννη**.

Θυμάμαι το μπακάλικο του **Βασίλη Ξανάλατου** στην πλατεία **Χρυσοστόμου Σμύρνης** και αρχή της οδού **Βορείου Ηπείρου** που είχε τα πάντα μέσα.

Στην **Βορείου Ηπείρου** πίσω από τον παλιό Δημαρχείο ήταν το **Μονοπώλειο** του Βύρωνα.

Στην **Χρυσοστόμου Σμύρνης** ήταν και το μπακάλικο του **Γιώργου Μακαρόνα** δίπλα στον φούρνο του **Ξυνού**.

Υπήρχαν και μεγάλες προσωπικότητες όπως:

Ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β' που πήρε το όνομά του ο κεντρικός δρόμος του Βύρωνα **Χρυσοστόμου Σμύρνης**, ο καθηγητής Πανεπιστημίου **Κων. Δεσποτόπουλος** και η γνωστή Βυζαντινολόγος ιστορικός **Γλύκατση Αρβελέρ**.

Ο κ. **Γιάννης** χρόνια Βυρωνιώτης που έζησε τα παιδικά του χρόνια τη δεκαετία του '60 μας περιγράφει την απλότητα και την αγάπη που είχε ο κόσμος μεταξύ τους.

Την Καθαρά Δευτέρα πηγαίναμε στο **Κουταλά** απλώναμε ένα τραπεζομάντηλο κάτω βάζαμε ότι φαγητό είχε ο καθένας, χαλβά και κρασί έπαιζε το κασετόφωνο και γινόμασταν όλοι μια οικογένεια και γλεντούσαμε. Όμορφα χρόνια και νοσταλγικά.

Στην **Αγίας Σοφίας** εκεί που είναι ο **Βαλμάς** σήμερα με ξηρούς καρπούς υπήρχε το γαλακτοπωλείο **Πίτσας**, το κρεοπωλείο του **Γιώργου Καραμητσό-**

πουλου και στην γωνία το μπακάλικο του **Απέργη**. Απέναντι από τον Γερμανό στην **Κύπρου** ήταν το καφενείο του **Γιάννη Μουλά**.

Για την αγορά του Βύρωνα μας μίλησε ο κ. **Ιγνάντιος**.

Στην μέση της αγοράς ήταν το ψαράδικο του πατέρα μου του **Μιχάλη Κόνσουλα**.

Πριν το '60 στην αγορά υπήρχαν παραγκούλες μικρές που αργότερα άρχισαν να γίνονται μαγαζιά.

Απέναντι από το μαγαζί μας που ήταν στην μέση της αγοράς υπήρχε το ψαράδικο του **Δρόσου** και δίπλα ο φούρνος του **Παπανικολάου** που υπάρχει και σήμερα. Απέναντι ήταν το μαγαζί του **Γιάννη** με τα υφάσματα, του **Λυκούδη** που υπάρχει ακόμα ο **μανάβης ο Οδυσσέας Κούρτης** που είχε το κρεοπωλείο και δίπλα του ο **Γιώργος Τζανετής** **μανάβικο** συγγενής με τον **Κούρτη**, και τα έπιπλα του **Κόκκινου**

....

Ο Ανδρέας Κύρκος μας λέει ότι απέναντι από τον **Βενέτη** ήταν του **Ναούμ**, δίπλα ήταν ο **Δημητρόπουλος και Καραμπουρνιώτης** που είχαν δύο κρεοπωλεία εκεί που βρίσκεται ο **Βενέτης** ήταν το μαγαζί του **Γιώργου και του Νώντα Κομνημού** με υφάσματα και κλωστές, δίπλα η εργατική εστία, τα εκκλησιαστικά είδη που υπάρχουν και σήμερα το μαγαζί του **Σιδέρη** με 1001 είδη και το τυροπτάδικο στην γωνία του **Ανέστη**.

Απέναντι από το τυροπτάδικο ήταν το σιδεράδικο.

Λίγο πιο πάνω από τον **Λυκούδη** υπήρχε το φαρμακείο του **Σάλουλου** που αργότερα μεταφέρθηκε στην οδό Κολοκοτρώνη.

Η αγορά ξεκινούσε από τον **Βενέτη** και κατέληγε στο καφενείο του **Παούρη** στο σημερινό ΚΕΠ και αργότερα μεταφέρθηκε στην επόμενη γωνία.

Ο Γιώργος γέννημα θρέμμα Βυρωνιώτης μας θυμίζει τις ταβέρνες αυτής της εποχής.

Η **“Αύρα”** εκεί που ήταν το κέντρο χορού **Ντάνγκαν “τα Αραπάκια”** πάνω από το Ταπητουργείο, του **“Καρακούλια”** στην **Πλατεία Λαζάρου, “τα Καλάμια”**, σήμερα **Νικοφορίδη** τότε **Βασιλέως Κωνσταντίνου**, και στον ίδιο δρόμο το κουτούκι του **“Μαρούλη”**, του **“Λάζαρου” Οδεμησιού και Φορμίωνος**, του **“Νταβανέλου”** στην Ανάληψη κοντά στην παιδική χαρά, του **“Μανώλη” Καραολή και Δημητρίου**, ο **“Σιώκος” Φορμίωνος**, το μαγειρείο του **“Ανωμερίτη”** κοντά στον **Άγιο Δημήτριο πλατεία Φρυγίας, τα “Κουνέλια” στο Καρέα**.

Κινηματογράφοι ήταν:

Η **“Λάουρα”** που κτίστηκε το 1952 χαρακτηρίστηκε διατηρητέα και υπάρχει ακόμα στην οδό τότε **Βασιλέως Κωνσταντίνου** σήμερα **Νικοφορίδη**, η **“Κική”** στην οδό **Ανδρομέδας** στη θέση της είναι δύο πολυκατοικίες. Το παλιό **“Μον σινέ” του Νίκου Σαμπατάκου** αργότερα **“Μαριάννα”** στο σημερινό

τρίγωνο μεταξύ των οδών **Κύπρου και Κολοκοτρώνη, η “Ρέα”** στην οδό **Χρυσοστόμου Σμύρνης, τα “Ολύμπια”** χειμερινός κινηματογράφος αρχές **Χρεμωνίδου και Ιλιάδος, ο “Βύρωνα”** χειμερινός κινηματογράφος στην **Αγίας Σοφίας** σήμερα Σούπερ μάρκετ στην **Αγίας Σοφίας** η **“Αναστάζια”** καλοκαιρινός, εκεί που είναι το **Λίντλ**, στην **Νέας Ελβετίας** ήταν ο **“Ερμής”** καλοκαιρινός και ποιο ποιο πάνω ήταν η **“Ελβετία”** σήμερα το Πολιτιστικό Κέντρο **“Λουίζα”, Καραολή και Δημητρίου** η **“Αύρα”** και η **“Αρκαδία”** σήμερα υπάρχει πάνω από το Δημαρχείο

Οι θερινοί κινηματογράφοι αυτής της εποχής ήταν στρωμένοι με ψιλό χαλίκι και γύρω -γύρω γιασεμιά και αγιοκλίματα. Τα δειλινά ήταν πραγματικά μια απόλαυση.

Στην διάρκεια της ταινίας υπήρχε φυσικά και το διάλλειμα που μπορούσες να απολαύσεις τις πορτοκαλάδες, λεμονάδες, γκαζόζες, μπιράλ, ταμ ταμ, φυστίκια, πασατέμπο και διάφορα άλλα. Σε κάποιους θερινούς κινηματογράφους κάποια μπαλκόνια των σπιτιών έβλεπαν απευθείας την οθόνη του κινηματογράφου.

Αυτοί ήταν οι τυχεροί γιατί τα έβλεπαν όλα τσάμπα. Εκτός από αυτό κάποιοι νεαροί της εποχής ανέβαιναν στις μάνδρες για να μην πληρώνουν το εισιτήριο. Υπήρχαν όπως πάντα βέβαια και τα ευτράπελα από τους ζωηρούς νεαρούς όταν υπήρχαν ρομάντζα στην μεγάλη οθόνη.

Ανάπηροι πολέμου, κάτοικοι περιοχής «Αναπηρικών» της Ζωοδόχου Πηγής (1965).

Οι παραπάνω κάτοικοι της περιοχής φωτογραφίζονται με τα χαρακτηριστικά μηχανοκίνητα τρίτροχων αμαξίδια μεταφοράς αναπήρου, στην γωνία των οδών Καρέα και Αιόλου.

Στο φόντο της φωτογραφίας ο λόφος Αράπης με το λατομείο των Μαμάη και Συμεωνίδη, εκεί που σήμερα λειτουργούν αθλητικές εγκαταστάσεις του Δήμου μας (Γυμναστήριο, Κολυμβητήριο, Γήπεδο ποδοσφαίρου).

Η περιοχή καταρχήν ονομάστη-

κε «Αναπηρικά» και αργότερα πήρε το όνομα «Ζωοδόχος Πηγή», από το ομώνυμο μοναστήρι.

Η έκταση γύρω από το μοναστήρι από δασική μετατράπηκε σε μια σύγχρονη συνοικία διώροφων και τριώροφων κατοικιών, οι οποίες παραχωρήθηκαν σε αναπήρους πολέμου και ειρηνικής περιόδου.

Η έκταση παραχωρήθηκε στους δικαιούχους μέσω των εξής συνεταιρισμών :

ΟΛΙΚΩΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΞ/ΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ 40-49, ΠΑΡΑΠΛΗΓΙΚΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ και ΠΑΡΑΠΛΗΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΑΡΕΩΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Την φωτογραφία αυτή την έστειλε στην Σελίδα μας ο Vangelis Mertzanis.

Η φωτογραφία και το κείμενο είναι από το Πάλαι ποτέ στο Βύρωνα

Ο Δήμος Βύρωνα στηρίζει την καμπάνια για τις γυναικοκτονίες και συμμετέχει στην εκδήλωση στις 8 Μαρτίου

Ο Δήμος Βύρωνα συμμετέχει στην δράση του Κινήματος για την πρόληψη και την καταπολέμηση της έμφυλης βίας, **Strongme**, στις 8 Μαρτίου, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας.

Με αυτόν τον τρόπο παίρνει ξεκάθαρη θέση απέναντι στις γυναικοκτονίες, το τραγικό αυτό κοινωνικό φαινόμενο που βρίσκεται σε μεγάλη έξαρση τελευταία, καθώς όλοι μας έχουμε υποχρέωση στα παιδιά μας, στον εαυτό μας, στο κοινωνικό σύνολο και στις γυναίκες που δεν καταφέραμε να προστατέψουμε και δεν είναι πια μαζί μας.

Έχουμε υποχρέωση να πούμε τα πράγματα με το όνομα τους.

Δεν είναι δολοφονία ούτε «έγκλημα πάθους». Είναι **ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ**

Τι προβλέπει η εκδήλωση
Σε κεντρικές πλατείες δήμων σε όλη την Ελλάδα θα τοπο-

θετηθεί το μνημείο των **17 δολοφονημένων γυναικών που δεν είναι πια εδώ μαζί μας.**

Ένα μνημείο - γροθιά στο στομάχι, **17 Γυναικοκτονίες - 17 ζευγάρια παπούτσια σε κάθε κεντρική πλατεία της Ελλάδας (φωτογραφία).**

Στις 20:00 θα φωταγωγηθούν ταυτόχρονα τα μνημεία σε όλη την Ελλάδα και θα ακουστεί το τραγούδι «Πόλεμος» του Strongme.

Στόχος της εκδήλωσης είναι η ευαισθητοποίηση και αφύπνιση της κοινής γνώμης, ώστε κάθε πολίτης, σε κάθε Δήμο να αναλάβει δράση και να ανοίξουμε μαζί τον δρόμο για την διεκδίκηση της κατοχύρωσης του νομικού όρου "**ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ**" που θα συμβάλει καθοριστικά στην καταπολέμηση και την εξάλειψη του φαινομένου.

ΚΑΜΙΑ ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ - ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΟΒΟ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΗ

Λέσχη Ανάγνωσης Δήμου Καισαριανής

Από τον Οκτώβριο του 2021, στο πλαίσιο των δράσεων του Ευρωπαϊκού Δικτύου «Πόλεων κατά του Φασισμού», ο Δήμος Καισαριανής ξεκίνησε τη λειτουργία Λέσχης Ανάγνωσης.

Στόχος της Λέσχης, μέσω της ανάγνωσης βιβλίων για την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, είναι να εξοικειώσει τα μέλη με την ιστορική περίοδο,

να προκαλέσει ένα διάλογο για αυτήν μέσω του οποίου θα γίνει κατανοητό το παρόν, η ταυτότητα της πόλης, η ιστορική της κληρονομιά αλλά και η κατεύθυνση για το μέλλον.

Την επιλογή των βιβλίων και τον συντονισμό της δραστηριότητας της Λέσχης έχει αναλάβει ο Πέτρος Δερβάκος

Εργασίες στην πόλη της Καισαριανής

*Τοποθέτηση ερυθρών κολωνακίων και καθρέφτη κυκλοφορίας στην είσοδο του Νεκροταφείου Καισαριανής
*Νέα παγκάκια, νέοι κάδοι απορριμμάτων, ανακαινισμένες κουπαστές στην πλατεία Αγίου Νικολάου

*Ανανέωση, για πολλοστή φορά, των λαμπτήρων στο Σκοπευτήριο Καισαριανής

Ημερολόγιο για την συμπλήρωση 100 χρόνων

Ετήσιο ημερολόγιο με θεματολογία, εικόνες και τεκμήρια από ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας, πριν από την καταστροφή του 1922, εξέδωσε ο Δήμος Βύρωνα, με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη θλιβερή επέτειο. Η πρωτοβουλία αυτή

εντάσσεται στο πλαίσιο των δράσεων που θα γίνουν από το Δήμο μας, για να τιμηθεί το γεγονός, που απετέλεσε και την απαρχή της δημιουργίας πολλών προσφυγικών συνοικισμών στην Ελλάδα, ο πρώτος από τους οποίους ήταν ο Βύρωνα.

ΤΟ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΝ

ΑΠΟ ΤΟ 1971

Τηλ. Παραγγελιών: 210 7656687
ΟΛΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ !!!

Κολοκοτρώνη 85 - Βύρωνα

